

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Johannes 4, 12 en zondag 21b
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Gezang 131 : 1, 2 en 4**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen: Psalm 15 : 1 en 2 (bij God mogen mensen zijn die naaste liefhebben)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing: 1 Johannes 4 : 7 - 21**
8. **Tekst: 1 Johannes 4, 12 en Zondag 21b**
9. **Woordbediening**
10. **Zingen: Psalm 133 : 1- 3**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Collecte**
13. **Zingen : Psalm 63 : 2 en 3**
14. **Klaarmaken tafel: Gezang 179a**
15. **Tijdens viering: Gezang 125, Psalm 99, Gezang 78, Lied 356**
16. **Slotzang: Psalm 118 : 1 en 6**
17. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes, jullie gaan waarschijnlijk wel eens bij andere kinderen spelen. Bij een vriend of vriendin. Als je daar bent, dan krijg je natuurlijk ook wat te drinken en vermoedelijk ook wat te snoepen. Maar als het bijna etenstijd is, dan ga je waarschijnlijk naar huis. Dan wordt je opgehaald of ga je, als je als wat ouder bent, zelf naar huis. Maar soms mag je ook blijven eten. Ik weet niet of jullie dat wel eens meemaken en hoe jullie dat dan vinden. **[Gezinsmaaltijd]** Ik vond dat zelf altijd bijzonder. Want dan was je een beetje opgenomen in het gezin. Dan zat de vader ook aan tafel en de oudere broers en zussen. Mensen die op zich niets met jou hebben, maar die het goed vinden dat jij erbij omdat je bevriend bent met hun zoon of dochter, met hun broer of zus. Je hoort aan tafel de belevenissen van iedereen. Je ziet wie het goed met elkaar kunnen vinden en wie minder goed. Je ziet hoe ouders met de kinderen omgaan. Met elkaar aan tafel gaan en samen eten dat is iets bijzonders.

Dat is nu zo en dat was vroeger ook zo in de tijd van de Heer Jezus. En omdat het iets bijzonders is gingen echte gelovige Joden zouden niet zomaar aan tafel gaan met heidenen. **[Samen eten]** Daarom kreeg de Heer Jezus heel wat commentaar als Hij met zondaars at. Met hoeren of tollenaars. Dat deed je niet als echte Jood. De gemeenschap van de tafel deel je niet met zomaar iedereen. In het Nieuwe Testament lezen we geregeld over de maaltijden die broeders en zusters met elkaar hadden. Dat gebeurde in Jeruzalem, maar ook later in andere gemeentes. Gemeenteleden aten samen. Joden en heidenen aten samen en braken vervolgens het brood om te gedenken dat de Heer Jezus voor hun zonden gestorven is.

En dat maakt dus van iedere viering van het Heilig Avondmaal zoiets bijzonders. Want bij wie gaan we eigenlijk aan tafel als we het Heilig Avondmaal vieren? **[Heilig Avondmaal]** Dat is bij niemand minder dan bij Jezus Christus zelf. Hij is aan de ene kant in de hemel bij God, maar aan de andere kant is Hij ook onze gastheer aan de tafel. Hij geeft ons zelf zijn lichaam te eten en zijn bloed te drinken. Hij geeft die aan mensen voor wie Hij zijn leven heeft geofferd. Hij geeft die aan mensen voor wie Hij in het huis van zijn Vader een plek klaar maakt. Hij doet dat omdat Hij wil dat wij weten dat Hij in gemeenschap met ons wil leven. Hij wil bij ons zijn en Hij wil dat wij bij Hem zijn. Zo vieren we dus aan deze tafel de heilige gemeenschap, de heilige band, met Jezus Chris-

tus. En zijn wij door Hem een gemeenschap van heiligen. Een gemeenschap die geroepen is om lief te hebben, opdat zo de liefde van God volle werkelijkheid wordt.

Ik bedien u vanmorgen het Woord van God onder het volgende thema: **[Thema&verdeling]** **Jezus Christus heeft van ons een gemeenschap van heiligen gemaakt. Wij zijn geroepen tot deze gemeenschap om:**

1. **in de liefde van God te leven,**
2. **de liefde van God te volmaken.**

We zullen dus eerst zien dat we tot de gemeenschap van de heiligen geroepen zijn om in de liefde van God te leven. God is liefde. Dat is het centrale thema van 1 Johannes 4. God is liefde. Drie kleine woorden, maar wat zijn ze rijk. Ze zijn vol hoop en rijkdom voor wie ze in zich opneemt en overdenkt. God is liefde. Onze God is liefde.

[God is liefde] Hij die zo groot en machtig is, die hemel en aarde geschapen heeft. Die Almachtig is en volmaakt gelukkig in zichzelf. Hij is liefde. En dat Hij liefde is heeft Hij bewezen en dat bewijst Hij elke dag opnieuw. Hij heeft het bewezen toen Hij zijn eniggeboren Zoon mens liet worden, opdat wij door Hem zouden leven. God heeft ingegrepen in de geschiedenis van deze wereld, zodat deze wereld niet langer afkoerst op haar totale ondergang, maar deze wereld gered kan worden. En in de viering van het Heilig Avondmaal laat de Heer Jezus ons zien dat het ernst is met zijn liefde voor ons. Bedenk dat als u straks een stukje brood van de schaal neemt en een slok uit de beker. Jezus Christus geeft zichzelf aan u in dat brood en in die wijn. Hij geeft u zijn lichaam en zijn bloed. Zo laat Hij ons genieten en verzekert Hij ons van zijn liefde.

Het is voor de meesten van ons niet de eerste keer dat we Heilig Avondmaal vieren. Iedere keer Avondmaal vieren laat zien dat de liefde van God voor ons geen eendagsvlug is. Gods liefde wil in ons blijven. Want God wil in ons blijven. **[God blijft]** Zoals Johannes in ons tekstvers schrijft. Ook dat is iets om telkens opnieuw te overdenken. God wil in ons blijven. Vorige week hebben we daar ook bij stilgestaan toen we nagedachten over de Heilige Geest. De Geest van wie we belijden dat Hij ook aan mij is gegeven, om mij door waar geloof aan Christus en al zijn weldaden deel te geven, mij te troosten en eeuwig bij mij te blijven. Hij is niet van plan u in de steek te laten. Dat is iets om elke dag weer dankbaar bij stil te staan. Dat in de eerste plaats.

[Punt twee] **In de tweede plaats zullen we zien dat we tot de gemeenschap van de heiligen geroepen zijn om de liefde van God te volmaken.** Onze tekst spreekt over

het blijven van God in ons. Dat betekent dat we God dus ook kunnen kwijtraken. Hoe kunnen we het kwijtraken? Doordat wij elkaar niet liefhebben. Ja, als wij elkaar niet liefhebben dan verraden we God opnieuw. Net als in het paradijs. Want vanaf het begin is het de opzet van God geweest dat wij zijn beeld zouden vertonen door elkaar lief te hebben. Want dat is wat Johannes wil zeggen als hij schrijft dat niemand van ons ooit God gezien heeft. We zien wel elkaar en juist daarom moeten we ook elkaar liefhebben. God is liefde en wie zijn kind wil zijn, zal net als God moeten liefhebben. En het is zelfs zo dat op die manier de liefde van God volmaakt wordt. Of zoals het in de NBV staat 'ten volle werkelijkheid' wordt. Dat is een wat ingewikkelde aanduiding. Maar waar het om gaat is niet zo moeilijk te begrijpen. God die zoveel liefde heeft dat Hij liefde is en ons geschapen heeft naar zijn beeld, Hij wil natuurlijk dat wij op onze beurt liefde zijn. Dat is de voldoening waar Hij naar zoekt. Dat kennen wij toch ook? Als je kinderen hebt dan hoop je toch dat die net als jij in God gaan geloven en voor God willen leven. Je weet als ouders dat je dat je kinderen niet kunt geven. En als ze de HERE de rug toekeren heb je toch ergens het gevoel dat je gefaald hebt. Je opvoeding komt niet tot zijn bestemming. Hij wordt niet vol. Zo is het ook bij de liefde van God. **[Gods liefde]** Die liefde van God wordt pas vol, die ontvangt pas zijn volle werkelijkheid als die liefde zo in ons doorwerkt dat wij onze naaste liefhebben. Dat is wat de HERE ons hier voorhoudt.

En dat is waar we dan ook toe geroepen zijn, broeders en zusters, jongens en meisjes. We moeten elkaar liefhebben. Want zo verspreidt Gods liefde zich over deze aarde. En je kunt dat naar heel veel kanten uitwerken. Het zou ook niet moeilijk zijn om te wijzen op onze tekortkomingen hierin. Ik ga dat nu niet doen. Ik wil slechts bij één ding stilstaan. Namelijk bij de vraag hoe je je kunt oefenen in het liefhebben? Hoe kun je er nu voor zorgen dat je je naaste meer lief hebt?

Dat lukt niet echt door heel erg je best te gaan doen. Zo van: 'Nu ga ik van jou houden!' Natuurlijk moet je wel je best doen. Als we ons er niet voor inzetten wordt het in ieder geval niets. Maar als het je best doen geen diepe wortels heeft dan zul je uiteindelijk teleurgesteld worden en mogelijk zelfs verbitterd raken. Wat we zeker ook niet moeten doen is verwachten dat onze liefde altijd met dankbaarheid ontvangen zal worden en verwachten dat je dus liefde terug krijgt. Dat loopt zeker uit op een teleurstelling. Hoe moet het dan wel?

Eigenlijk hebben we het daar al over gehad. We moeten onze liefde ophalen bij Jezus Christus. Hij is God. Hij is liefde. En we moeten door de Heilige Geest ons die liefde eigen maken. *[Putten uit Gods liefde]* Dat moet de vaste grond worden onder ons leven. Voor het leven nu, maar zelfs voor de eeuwigheid. God heeft mij lief. Dat is voor altijd genoeg. En zie die liefde van God in de vergeving van uw zonden. Zie hem in de Heilige Geest die echt en eeuwig God is en toch in u wil wonen en werken en altijd bij u wilt blijven. Zie hem in uw Vader die zelfs de haren op uw hoofd heeft getild. Hoe meer u zich verdiept in de liefde van God voor u en hoe meer u zich die eigen maakt, hoe meer u zelf liefde zult worden. En om u die liefde eigen te maken zult u het contact moeten zoeken met God. Door zijn woorden te overdenken en door bij Hem te rusten in uw gebeden. En doen we dat niet dan moeten we niet verbaasd zijn dat het niet lukt met liefhebben. Zo eenvoudig is het. En doen we dat wel, dan zult u merken dat God daar vruchten op geeft. Want het kan niet anders dan Gods liefde zich dan door u verspreidt. Want dat is nu juist wat God wil. En wat dat betreft vind ik het wel jammer dat we vandaag niet aan tafel het Heilig Avondmaal vierden. Want dan zou dat ook mooi zichtbaar worden dat we de liefde van God doorgeven aan elkaar. *[Vier Gods liefde]* Als we de schaal met brood of de beker wijn aan elkaar overhandigen. Al zouden we daar wel iets mee kunnen doen. Zo moeilijk is het natuurlijk ook niet om de beker met wijn door te geven aan de volgende. Iemand die niet de beker met wijn wil hebben, die kan aangeven dat hij de beker met druivensap wil hebben. Dan zet u de beker met wijn terug op tafel en geeft u de beker met druivensap. Dat lijkt me geen probleem. Zo wordt dan toch zichtbaar dat we de liefde van Christus doorgeven aan elkaar en zo samen een gemeenschap van heiligen vormen.

Amen